

Kommentar til notat om utvikling av de regionale kompetansesentrene for musikk

Oslo musikkråd ønsker med dette å komme med innspill vedørende Kulturrådets faglige utvalg for musikk, sin utredning om utviklingen av de regionale musikkssentrene.

Oslo musikkråd representerer Oslos samlede musikkliv, fra barne og ungdomskultur og det frivillige feltet, til de profesjonelle, arrangørene og pedagogene. Vi representerer freelance musikere og orkestermusikere, komponister, og dirigenter.

Slik kompetansesentrene fungerer i dag, er de med på å samle og rekruttere innenfor sitt felt, og på tvers av fylkene. Vi er en del av et nettverk som fungerer godt, spesielt i forhold til kontaktnettverket som kompetansesentrene har. Vår viktigste ressurs er nettopp nettverket, det at vi kjenner det som rører seg og legger godt til rette for musikk og kulturliv. Her er det vesentlig å ha kompetansesentre som fordyper seg og kjenner sitt felt/sjanger for å lykkes i gjennomføringen av jevn og god rekruttering og deltakelse.

Det er noen tydelige utviklingspotensialer i kompetansesentrene, bla annet innen opplæring og videreutdanning (for eksempel av livet som utøvende musiker/underviser/leder/dirigent/planlegger) også innenfor arrangørfeltet finnes det flere muligheter for fordypet samarbeid.

På strategisk og politisk nivå, samt på kompetanseutveksling og nettverksbygging, prosjektutvikling og ivaretagelse, fungerer det godt her i Oslo/Østlandet.

Sjangrene kompetansesentrene representerer fungerer på annen måte enn annen organisert musikkaktivitet, som i stor grad er knyttet opp mot skole, lokal tilhørighet, ungdomsklubb eller kulturskole. Det krever et velfungerende nettverk og god kjennskap til feltet som representeres for å skape et miljø å vokse og utvikle seg i innenfor disse sjangrene.

Det kreves også en god musikk-geografisk kunnskap for å fange opp det som beveger seg. Her opplever Oslo musikkråd en rik utveksling med kompetansesentrene, og de er en betydelig ressurs i å fange opp, tilrettelegge, kommunisere, diskutere og videreutvikle strømninger som rører seg.

Vi mener at en modell som rendyrker de enkelte kompetansesentrene vil være positivt og styrkende for hele feltet.

Et alternativ vil være å opprette tilsvarende stillinger, som ivaretar kompetansesentrenes funksjon, men å legge den inn under de lokale musikkrådene. Dette vil samle kompetanse og nettverk, men muligens forringe overblikket. Det vil kreve tettere samarbeid mellom flere aktører, og det vil kreve mer bemanning enn i dag, da alle fylker bør ha en stilling som ivaretar det som i dag ivaretas på en god måte for svært lite midler.

Løsningen som er skissert i modell 1, der formidlingsvirksomheten overføres som søkbar i musikerstøtten, vil etter vår erfaring og forståelse medføre et stort tap for de regionale tilbudene.

Mvh Eline Vistven, Oslo musikkråd